

Psykolog eller kontorassistent?

Det virker som det er fritt frem å pålegge psykologen alsakens kontoroppgaver, mens man samtidig klager over mangelen på psykologer.

AV
Kim Larsen

PUBLISERT 5. oktober 2009

PSYK
KOL
OGI

Debatt og kommentar

Psykologering og arbeid

Trives vi som selvstendig praktiserende psykologer?

Hjertesøkket fra Anne Skard om manglende respons har åpenbart gått hjem hos flere av Tidsskriftets lesere, også hos Anders Johan Thorbjørnsen. Selv skriver han tilbake med og anerkjenner fra sine forfremte overordnede.

Anders Johan Thorbjørnsen
Selvstendig praktiserende psykolog

LESERENS SVAR
Læringsmaterialet for de som skal ta utvalgte fag i psykologi er for utdatert og mangelfullt. Det er viktig å ha oppdaterte læremidler som tar hensyn til de nye utfordringene som psykologer står overfor i dag.

Psykologering
I disse dager er det mange som klager over mangelen på psykologer. Dette er et faktum som ikke kan negteres. Men hvorfor er det slik? En del av årsaken ligger i den økonomiske situasjonen som råder i Norge. Mange arbeidsplasser har blitt nedlagt, og det er blitt vanskelig å finne arbeid. Dette har ført til at mange psykologer har blitt tvunget til å starte som selvstendige praktiserende psykologer.

Arbeidshverdagen
Arbeidshverdagen som selvstendig praktiserende psykolog er ikke alltid som man tror. Det er mye arbeid, og det er mye ansvar. Man må være i stand til å håndtere mange ulike saker, og det er viktig å ha gode samarbeidsforhold med sine kolleger og overordnede.

for eksempel? Når Berge arkivert arbeidsforholdene sine i løpet av karrieren, er det viktig å ha gode samarbeidsforhold med sine kolleger og overordnede.

Psykologering
I disse dager er det mange som klager over mangelen på psykologer. Dette er et faktum som ikke kan negteres. Men hvorfor er det slik? En del av årsaken ligger i den økonomiske situasjonen som råder i Norge. Mange arbeidsplasser har blitt nedlagt, og det er blitt vanskelig å finne arbeid. Dette har ført til at mange psykologer har blitt tvunget til å starte som selvstendige praktiserende psykologer.

Arbeidshverdagen
Arbeidshverdagen som selvstendig praktiserende psykolog er ikke alltid som man tror. Det er mye arbeid, og det er mye ansvar. Man må være i stand til å håndtere mange ulike saker, og det er viktig å ha gode samarbeidsforhold med sine kolleger og overordnede.

Arbeidshverdagen
Arbeidshverdagen som selvstendig praktiserende psykolog er ikke alltid som man tror. Det er mye arbeid, og det er mye ansvar. Man må være i stand til å håndtere mange ulike saker, og det er viktig å ha gode samarbeidsforhold med sine kolleger og overordnede.

Psykologering
I disse dager er det mange som klager over mangelen på psykologer. Dette er et faktum som ikke kan negteres. Men hvorfor er det slik? En del av årsaken ligger i den økonomiske situasjonen som råder i Norge. Mange arbeidsplasser har blitt nedlagt, og det er blitt vanskelig å finne arbeid. Dette har ført til at mange psykologer har blitt tvunget til å starte som selvstendige praktiserende psykologer.

Arbeidshverdagen
Arbeidshverdagen som selvstendig praktiserende psykolog er ikke alltid som man tror. Det er mye arbeid, og det er mye ansvar. Man må være i stand til å håndtere mange ulike saker, og det er viktig å ha gode samarbeidsforhold med sine kolleger og overordnede.

Psykologering og arbeid

DEBATTINNHOLD
Et forklaringstiltak er det mest effektive tiltaket for å redusere mangelen på psykologer. Dette er et faktum som ikke kan negteres. Men hvorfor er det slik? En del av årsaken ligger i den økonomiske situasjonen som råder i Norge. Mange arbeidsplasser har blitt nedlagt, og det er blitt vanskelig å finne arbeid. Dette har ført til at mange psykologer har blitt tvunget til å starte som selvstendige praktiserende psykologer.

Arbeidshverdagen
Arbeidshverdagen som selvstendig praktiserende psykolog er ikke alltid som man tror. Det er mye arbeid, og det er mye ansvar. Man må være i stand til å håndtere mange ulike saker, og det er viktig å ha gode samarbeidsforhold med sine kolleger og overordnede.

Psykologering
I disse dager er det mange som klager over mangelen på psykologer. Dette er et faktum som ikke kan negteres. Men hvorfor er det slik? En del av årsaken ligger i den økonomiske situasjonen som råder i Norge. Mange arbeidsplasser har blitt nedlagt, og det er blitt vanskelig å finne arbeid. Dette har ført til at mange psykologer har blitt tvunget til å starte som selvstendige praktiserende psykologer.

Arbeidshverdagen
Arbeidshverdagen som selvstendig praktiserende psykolog er ikke alltid som man tror. Det er mye arbeid, og det er mye ansvar. Man må være i stand til å håndtere mange ulike saker, og det er viktig å ha gode samarbeidsforhold med sine kolleger og overordnede.

Arbeidshverdagen
Arbeidshverdagen som selvstendig praktiserende psykolog er ikke alltid som man tror. Det er mye arbeid, og det er mye ansvar. Man må være i stand til å håndtere mange ulike saker, og det er viktig å ha gode samarbeidsforhold med sine kolleger og overordnede.

DEBATT: ARBEIDSHVERDAGEN

I forrige utgave beskrev Anders Johan Thorbjørnsen blant annet hvordan det er å virke som psykolog med stadig nye kontortekniske krav. Kim Larsen reflekterer her videre over psykologrollens utvikling

Ved å kutte ut sekretærstillinger på arbeidsplassen kan man vise frem budsjetter hvor man har spart inn en stilling uten tilsynelatende bivirkninger for driften. Dette skjedde også på min arbeidsplass, hvor jeg hadde arbeidet i over 10 år og trivdes godt. Mer og mer ble min stilling som psykologspesialist omgjort til kontorassistent. Sentralbord skulle vi heller ikke ha. Telefonen ble satt på «nattstilling», noe som betydde at den ringte hos alle samtidig, og at vi skulle besvare den på omgang.

Sluttet i jobben

Vi var feiloppført i telefonkatalogen i årevis, slik at de fleste henvendelser vi fikk, var feilhenvendelser. For å få den stakkars innringeren på rett kjøp, benyttet jeg telefonkatalogen like flittig som ICD 10. Og videre; min undersøkelse av klienten skulle alltid kunne ut i en rapport. Det å gå fra å diktere rapportene til å selv stå for tekstbehandlingen betydde at svært mye av tiden, i tillegg til den evinnelige telefonsvaringen, ble benyttet til å drive med tekstbehandling, kopiering, utsendelse etc. Staten innførte også et svært tungvint og lite brukervennlig system for registrering av arbeidstid og for innsending av reiseregninger. Mer og mer av tiden gikk med til en stadig større mengde kontoroppgaver av alskens art.

Etter en stund bestod derfor min arbeidsdag i at jeg startet dagen med å sitte i bilkø til jobben. Når jeg kom frem svarte jeg på feilhenvendelser på telefonen og utførte masse kontoroppgaver – og av og til noen psykologfaglige oppgaver. Deretter satt jeg i bilkø hjemover. En vakker dag kom jeg ikke overraskende til følgende erkjennelse: Dette gidder jeg ikke mer! Men før jeg aksepterte en ny stilling, sjekket jeg nøye hvilke kontorfunksjoner jeg kunne regne med.

Bedre som snekker

Alle yrkesroller har sine yttergrenser. Det merket jeg tydelig da jeg for noen år siden måtte totalrenovere mitt badrom. Det var en veldig klar avgrensning av hva som var arbeidsoppgavene til elektriker, rørlegger og snekker. Hva med psykologer? Kan de fritt pålegges kontoroppgaver? Ikke at psykologer er de eneste som pålegges slike oppgaver. Snarere synes det å være en generell trend blant høyt utdannet helsepersonell.

For litt siden holdt jeg et kort foredrag for en stor forsamling av allmennpraktiserende leger og ble sittende og høre på de andre foredragene. Etter mitt foredrag var det en som orienterte om overgangen til elektroniske journalsystemer. Deretter var det en orientering om pasienttransport og de byråkratiske og datatekniske rutiner legene måtte overholde i denne forbindelse.

I den korte tiden som var avsatt til spørsmål, var det en eldre allmennlege som satte fingeren på hvor mange flere byråkratiske prosedyrer legene måtte gjennomføre enn tidligere, og hvordan dette stadig hadde økt. Hans korte, men fyndige historiske gjennomgang endte med følgende: «Hadde jeg visst hvordan dette skulle utvikle seg, hadde jeg aldri blitt doktor!» Det minner om Anders Johan Thorbjørnsens innlegg i forrige utgave av Tidsskriftet, hvor han insisterte på å få bruke arbeidstiden til det han er utdannet til. Uten at det førte frem for ham heller.

Forståelig psykologmangel

Når det i media klages over at det er mangel på psykologer og leger og det beskrives hvilke følger dette får, har jeg veldig lyst til å si at det er ikke så rart, siden samfunnet synes det er best å bruke de psykologene og legene de har, til kontorarbeid. Mitt inntrykk er at det ikke er mulig å vegre seg mot kontoroppgaver. Delvis skyldes dette at det synes å eksistere en underforstått sosialdemokratisk ideologi som tilsier at alle skal

ta «sin del» av kontoroppgavene på egalitær basis. Hva?! Hva er da den yrkesmessige vitsen med en lang utdannelse når en likevel ender med å gjøre det samme!

En anekdote er relevant for problemstillingen: Det fortelles at Miles Davis sammen med sitt følge gikk forbi en fasjonabel privatklinikk for akupunktur. I samme øyeblikk fikk han lyst til å prøve akupunktur og gikk inn for å bestille en time. Resepsjonisten sa at det skulle gå greit, og presenterte deretter et omfattende skjema som hun bad legenden vennligst fylle ut. «I don't fill in forms,» sa Miles Davis – og gikk.

Psykologer og leger jeg kjenner, klager nesten uten unntak over de økende kontoroppgaver og administrative rutiner av ikke-faglig karakter de blir pålagt. Jeg ser imidlertid aldri denne problemstillingen hevet opp til en prinsipiell diskusjon. Er det ikke mulig å få til en prinsipiell avgrensning av psykologrollen mot kontorfunksjoner, eller skal psykologer være fritt vilt i forhold til å kunne pålegges alskens kontoroppgaver?

kim.larsen@so-hf.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 46, nummer 10, 2009, side

AV

Kim Larsen, psykologspesialist